Abstrakt

Tato práce se zabývá etikou v psychoterapii. V teoretické části jsou představeny oba tyto obory a specificky se zmiňuji o jednotlivých etických dilematech, se kterými se psychoterapeut během své práce může setkat (duální vztahy, mlčenlivost, respekt ad.), profesním postojům a zdrojům v rozhodování etických dilemat. Výzkumná část popisuje realizovaný kvantitativní výzkum, který mapuje zkušenosti a postoje 64 psychoterapeutů vůči různým etickým otázkám a zdroje, kterých využívají při rozhodování etických dilemat. Mezi výsledky práce patří pořadí etických otázek dle toho, nakolik je psychoterapeuti zažívají, a dle toho, jak moc ne/etické popisované chování hodnotí. Uvedeny jsou otázky, které jsou z etického hlediska sporné. Jedna z ověřovaných otázek, zdali vyšší četnost zkušenosti psychoterapeutů vede k více extrémnímu hodnocení etičnosti jednotlivých situací, podpořena nebyla (průměrný korelační koeficient=0,064). Naopak předpoklad, že čím více se psychoterapeuti s danou eticky náročnou situací setkávají, tím spíše je jejich postoj vůči ní více etický, byl podpořen středně silným vztahem (průměrný korelační koeficient=0,316). Jako téměř většinově nejvíce používaným zdrojem při rozhodování etických dilemat byly psychoterapeuty označeny vlastní etické normy (46,9 %). Výsledky byly interpretovány a diskutovány.

Klíčová slova

Etika, psychoterapie, dilema, psychoterapeut, profesní postoje, rozhodování